

Den först tillerkända pensionstiden utgjorde 12 år, 5 månader och 21 dagar, men på särskild framställning har Kungl. Maj:t med hänvisning till olika bestämmelser utökat tiden med 10 år och 8 månader. Kvar står dock det faktum att denna tidsberäkning endast utgör ungefär två tredjedelar av hela tjänstetiden. Den pension som Andersson erhållit utgör ungefär 430 kronor per månad. Detta belopp är så litet, att han icke bara måste begära skattebefrielse utan även löper risk att behöva anlita socialvården. Vid full pension skulle han däremot erhålla ungefär 661 kronor per månad. Om ej riksdagsbeslutet i försvarsfrågan tillkommit 1926 skulle han nu haft en tryggad ålderdom. Då Anderssons pensionsfråga synes vara ett specialfall måste det anses vara skäligt att han erhåller full pension.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes,

att förmannen John E. E. Andersson på telesektionen vid örlogsvarvet i Karlskrona måtte tillerkännas full pension fr. o. m. den 30 september 1956.

Stockholm den 22 januari 1957

Per A. Johnsson
i Kastanjegården

Nr 31

Av fröken **Höjer m. fl.**, om statsbidrag till Riksföreningen mot reumatism som bidrag för driften av Spenshults reumatikersjukhus.

(Lika lydande med motion nr 40 i Första kammaren.)

Stockholm den 17 januari 1957

Gerda Höjer

Fridolf Thapper

Märta Boman
